

[Per Hækkerup.]

strup op på 5-6 mia kr. Jeg har tidligere kendt en partileder, det var hr. Starcke, der var lige så stor en talækvilibrister, men det hjalp ham altså ikke. De tal, hr. Glistrup opererede med, kan jo overhovedet ikke sammenlignes. Den ordning, vi står med her, går ud på, at der i omkostningsdæmpende tilskud skal udbetales 1,9 mia kr. Der skal spares på det offentlige, på statens budgetter godt 1,5 mia kr., og der gennemføres en bunden opsparing på 1,1 mia kr. Hverken de tal eller nogle andre, hr. Glistrup opererede med, kan man lægge sammen, fordi det er tal, der delvis ophæver hinanden.

Til hr. Brusvang har jeg kun én bemærkning, som jeg synes jeg er nødt til at sige.

Hr. Brusvang refererede til det sidste afsnit i flertalsbetænkningen, hvor der er givet udtryk for en hensigtserklæring med hensyn til fortsat at arbejde med en dybtgående undersøgelse af de offentlige udgifter, og hr. Brusvang gav udtryk for en vældig glæde over, at nu havde man socialdemokratiets underskrift på det.

Nu skal jeg tilgive hr. Brusvang, han kan jo ikke gøre for, at han er ny i politik, men hvis han havde fulgt med, så ville han vide, at det parti, han tidligere stod i, har givet udtryk for ønsket om at få sådanne langsigtede besparelsesbestrebelse sat i gang. Så sent som efter at hr. Brusvang er blevet medlem af dette høje ting, gav den socialdemokratiske ordfører under finanslovdebatten udtryk for nøjagtig det samme. I vores kommentarer til fremsættelsen af P-plan II har vi stærkt understreget, at netop med udgangspunkt i P-plan II og dens påpegning af, hvor nødvendigt det er at tilstræbe en anden ressourcefordeling, som det hedder med et fint fremmedord, må også en gennemgribende undersøgelse af det offentlige udgiftspolitik indgå. Så det er altså ikke noget nyt, der er tale om her. Vi har klart og tydeligt tilkendegivet, at vi ønsker at gå i gang med budgetoverslagene, så snart det er muligt at afse tid til det, og det skulle det være, når vi efterhånden får dæmpet talelysten herinde.

Til hr. Gert Petersen vil jeg sige, at jeg undrer mig over, at hr. Gert Petersen begynder at referere fra drøftelser, hans parti og mit parti har haft. Indholdet af drøftel-

serne har ikke været offentligt meddelt, men resultatet af drøftelserne har. Det er vist en ny praksis, hr. Gert Petersen her indleder. Hvis jeg skulle tage tråden op, kunne jeg jo også begynde at referere fra de drøftelser, vi havde i foråret, som resulterede i besparelser, men jeg tror ikke, det er fornuftigt med en sådan praksis, for det betyder jo, at så er man fremtidig afskåret fra at kunne lægge løse tanker frem, som måske efterhånden kan blive til en politik, hvis det på den måde skal kunne rives ud af sin sammenhæng og, inden man har forpligtet sig til det, tillægges én som faste udslag.

Jeg er altså ked af, at hr. Gert Petersen har fundet anledning til at benytte en sådan fremgangsmåde. Jeg går ud fra, at det er sidste gang, han gør det; ellers vil det være overordentlig svært at føre politiske samtaler af fortrolig karakter med hr. Gert Petersen.

Så vil jeg gerne sige til hr. Gert Petersen og hr. Knud Jespersen, som begge voldsomt angreb det, der her er lagt frem: vores udgangspunkt er det ganske enkle, at som den økonomiske situation er, er det nødvendigt at gøre noget. Det, vi har kunnet forhandle os til rette med de tre andre partier om, er lige så lidt det, vi ønskede, som det er det, hvert enkelt af de tre andre partier ønskede. Det er et resultat af drøftelser, det er et resultat af et kompromis, men udgangspunktet for, at vi har været med i disse forhandlinger — og det synes jeg både hr. Gert Petersen og hr. Knud Jespersen skal lægge sig på sinde, og her er det helt andre små talstørrelser end hr. Glistrups talstørrelser, det drejer sig om — er nemlig mandattallet mere eller mindre letsindigt skulle forene sine kræfter med SF's og kommunistisk parti, så kunne vi jo ikke rokke en tøddel. Hvis der skal gennemføres noget, er vi nødt til at have flere partier med, og da vi ikke er tilhængere af demonstrationspolitik, hvor man bare står op og lufter sine mere eller mindre gennemtænkte ideer og synspunkter og argumenter, men er tilhænger af, at vi skal forsøge på at nå resultater, ja, så er vi gået ind i disse alvorlige forhandlinger med regeringen og de to andre partier.

Og hvad er det så, der er kommet ud af det? Ja, der ligger et forlig, som er oplyst over for politisk-økonomisk udvalg og nu